

Arrest

nr. 51 923 van 29 november 2010
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 16 september 2010 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 1 september 2010 tot weigering van in overwegingname van een asielaanvraag en van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van dezelfde datum tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 oktober 2010, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 november 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HENDRICKX, die loco advocaat S. VAN STEENBERGHE verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. DE VRIEZE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 7 oktober 2009 diende verzoeker een eerste asielaanvraag in.

1.2. Op 16 maart 2010 nam de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een beslissing tot weigering van de status van vluchteling en de subsidiaire beschermingsstatus.

1.3. Tegen de in punt 1.2. bedoelde beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Deze weigerde opnieuw de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij arrest nummer 45 104 van 18 juni 2010.

1.4. Op 22 juli 2010 besliste de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

1.5. Op 17 augustus 2010 diende verzoeker een tweede asielaanvraag in.

1.6. Op 1 september 2010 nam de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag (bijlage 13quater). Deze beslissing werd verzoeker betekend op 1 september 2010.

Dit is thans de eerste bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“Overwegende dat de betrokkene op 7 oktober 2009 een eerste asielaanvraag indiende en zijn dossier op 29 oktober 2009 werd overgemaakt aan het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Overwegende dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen op 16 maart 2010 een beslissing nam tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op 18 juni 2010 een arrest velde tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Overwegende dat de betrokkene op 17 augustus 2010 een tweede asielaanvraag indiende waarbij hij verklaart niet te zijn teruggekeerd te zijn naar zijn land van herkomst. Overwegende dat de betrokkene een uittreksel uit het vreemdelingenregister naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene dit reeds naar voren bracht tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag. Overwegende dat de betrokkene een voorlopig verblijfsdocument, een uittreksel uit het vreemdelingenregister van zijn broer en een familieregister naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze documenten reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag, dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelde dat ‘...temeer uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat het produceren en circuleren van valse documenten in Syrië geen uitzondering is.’, dat de betrokkene deze conclusies niet weerlegt. Overwegende dat de betrokkene ingaat op zijn leven als Koerd in Syrië waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene reeds tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag de mogelijkheid had deze informatie naar voren te brengen. Overwegende dat de betrokkene opnieuw ingaat op de reden die hij gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene reeds tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag de mogelijkheid had deze motieven naar voren te brengen. Overwegende dat de betrokkene geen nieuwe gegevens naar voren brengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of voor een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980.

De bovenvermelde aanvraag wordt niet in overweging genomen.

In uitvoering van artikel 71/5 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, gewijzigd door de Koninklijke besluiten van 19 mei 1993, 11 december 1996 en 27 april 2007, wordt genoemd het bevel gegeven het grondgebied te verlaten.”

1.7. Samen met de in punt 1.6. vermelde beslissing betekende de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid verzoeker tevens op 1 september 2010 een bevel om het grondgebied te verlaten met beslissing tot terugleiding naar de grens en beslissing tot vrijheidsberoving te dien einde.

Dit is thans de tweede bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“(…) artikel 7, eerste lid, 1°: verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de vereiste documenten; de betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort van zijn land van herkomst voorzien van een geldig visum.”

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van dezelfde wet, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens met Duitsland, Frankrijk, Griekenland, Italië, Luxemburg, Nederland, Oostenrijk, Portugal, Spanje, Finland, IJsland, Noorwe-

gen, Zweden, Zwitserland Denemarken, Estland, Letland, Litouwen, Hongarije, Poen, Slovenië, Slowakije, Tsjechië en Malta om de volgende reden

Kan met eigen middelen niet wettelijk vertrekken

Met toepassing van artikel 7, derde lid, van dezelfde wet, dient de betrokkene opgesloten te worden, aangezien zijn (haar) terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden

Gezien de betrokkene op het moment van deze beslissing niet in bezit is van identiteitsdocumenten, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingen op te sluiten ten einde van zijn nationale autoriteiten te bekomen. (...)

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad heeft geen rechtsmacht om kennis te nemen van de vordering voor zover zij gericht is tegen een maatregel van vrijheidsberoving nadat de noodzaak tot terugleiding naar de grens werd vastgesteld, ook al omvat de tweede bestreden beslissing deze maatregel. Ingevolge artikel 71, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) is een maatregel van vrijheidsberoving enkel vatbaar voor een beroep bij de raadkamer van de correctionele rechtbank van de plaats van vasthouding.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen *“in samenlezing met artikel 39/2 § 2 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.”*

Verzoeker betoogt als volgt:

“De motiveringsplicht is geschonden in die mate dat de motivering die in de bestreden beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken staat onjuist en onvolledig is.

Nochtans vereist bovenvermelde wet uitdrukkelijk een afdoende motivering.

R.v.St. nr 32.560, 12 mei 1989, R.A.C.E., 1989 : « L' exigence de la motivation d'une décision est destinée à ce que l'intéressée ait parfaitement connaissance des raisons qui la justifient ».

Uit rechtspraak blijkt immers duidelijk dat de motivering de beslissing maar zal kunnen schragen indien zij duidelijk, niet tegenstrijdig, juist, pertinent, concreet en volledig is.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt:

(...)

De DVZ beroept zich volledig op de beslissing van het CGVS over de eerste asielaanvraag terwijl hier wel degelijk nieuwe documenten worden voorgelegd die toen nog niet in het bezit waren van verzoeker en dus door deze nog niet konden worden aangewend!

Verzoeker legt immers als nieuwe documenten een uittreksel voor uit het vreemdelingenregister van zijn broer, een voorlopig verblijfsdocument en een familieregister!

Bij de eerste asielaanvraag wist verzoeker niet dat dergelijke documenten noodzakelijk zouden zijn.

Hij had nooit verwacht dat aan zijn status als “ajnabi” (vreemdeling) zou getwijfeld worden.

Pas na het negatieve arrest van uw Raad, trachtte hij extra documenten te verzamelen om dit vooralsnog aan te tonen.

Nergens staat in de beslissing dat de echtheid van de door verzoeker voorgelegde nieuwe documenten in twijfel worden getrokken laat staan onderzocht!!! Zij dienen dan ook beschouwd te worden als extra nieuwe bewijzen van het profiel van verzoeker als “ajnabi” (vreemdeling).

De algemene informatie waarover het Commissariaat beschikt, geeft geen uitsluitsel over de authenticiteit van deze documenten

Verzoeker ziet ook geen enkele mogelijkheid om dit vermoeden van valsheid door het CGVS te kunnen weerleggen!!! Hoe kan iemand aantonen dat het wel degelijk om onvervalste documenten gaat? Het CGVS geeft geen enkel opsomming van mogelijke gebreken die uit een vergelijking met ware documenten kunnen worden vastgesteld...

Van kandidaat-vluchtelingen wordt nooit aanvaard dat ze zich baseren op algemene informatie vermits steeds een link dient te worden aangetoond met iemands individuele situatie...

Het CGVS mag zich blijkbaar wel permitteren algemene informatie te gebruiken als motivatie om iemand individuele documenten te wantrouwen. Er wordt hier blijkbaar gewerkt met 2 maten en 2 gewichten!!!

Verzoeker deed opzoekingswerk via het internet voor een beschrijving van deze vreemdelingenkaart maar dit leverde niets op...behalve het feit dat de kaart oranje of rood van kleur is en de nieuwe eerder roze...

Uit de internetinformatie blijkt wel overduidelijk het precaire statuut van een "ajnabi"! (zie stuk 2)

Er werd zelfs contact genomen met zowel Vluchtelingenwerk Vlaanderen als Nederland (zie stuk 3) en geen van beide organisaties kon een toelichting verschaffen over de kenmerken waaraan zo'n vreemdelingenkaart dient te voldoen...

De heer Brocks uit Duitsland (zie stuk 3) zou wel contra-expertises uitvoeren! Er zijn dus wel degelijk mogelijkheden voor het CGVS om daadwerkelijk de authenticiteit van dergelijk document te onderzoeken zonder zich enkel te baseren op zeer vage en algemene uitspraken.

Het niet aanvaarden van de door verzoeker voorgelegde documenten wordt bijgevolg allerm minst terdege geargumenteed zodat hier duidelijk de motiveringsplicht werd geschonden!"

3.2. In zijn repliekmemorie herneemt verzoeker grotendeels zijn betoog zoals uiteengezet in het eerste middel van zijn verzoekschrift en voegt hij hieraan het volgende toe:

"(...)

Het is dus niet voldoende dat de motivering er "is", ...

(...)

Verwerende partij stelt art.51/8 van de vreemdelingenwet te hebben gevolgd.

Hierin staat dat de asielaanvraag kan geweigerd worden als er geen nieuwe gegevens worden aangebracht.

(...)

In die zin klopt de stelling van DVZ dat "betrokkene bij zijn huidige asielaanvraag geen nieuwe gegevens naar voren brengt" klopt in het geheel niet. Verzoeker legt immers bewijzen voor om aan te tonen dat hij wel degelijk in Syrië de status als "ajnabi" (vreemdeling) heeft.

"Het nieuwe bewijs van een situatie maakt een nieuw gegeven uit. De onontvankelijkheidsexceptie als gevolg van een gebrek aan nieuwe gegevens kan niet worden weerhouden."

(RvS 25 juli 2001, nr 97.954, JT 2001, 614, Journ. Proc. 2001, afl. 419, 2Oen T.Vreemd. 2001, 330, noot J. OPSOMMER. Zie ook RvS 21 september 2004, nr. 135.133, T.Vreemd. 2006, 28.)

En nog... "Het onderzoek van de pertinentie van een nieuw gegeven houdt een onderzoek in naar de grond van de zaak en veronderstelt de ontvankelijkheidsverklaring van de nieuwe asielaanvraag. De verwerende partij kan in het stadium van de inoverwegingname slechts die nieuwe gegevens verwerpen die manifest irrelevant zijn in het kader van een asielaanvraag."

(RvS 27 november 2002, nr 113.002, T. Vreemd. 2003, 126, noot D. VANHEULE. Zie ook RvS 10 juli 2006, nr. 161.213.)

De nieuwe gegevens voor het aantonen van zijn status van "ajnabi" zijn niet manifest irrelevant!

(...)

Verzoeker ziet ook geen enkele mogelijkheid om dit vermoeden van valsheid door het CGVS te kunnen weerleggen!!! Hoe kan iemand aantonen dat het wel degelijk om onvervalste documenten gaat of de stelling weerleggen dat het produceren en circuleren van valse documenten in Syrië geen uitzondering is?

(...)

Het CGVS duidt nergens aan op welk vlak de vreemdelingenkaart van verzoeker zou afwijken van een authentieke kaart!

(...)

De Raad van State - wiens bevoegdheden de RVV heeft overgekregen - oordeelde in 1996 het volgende:

"Het komt de Raad van State toe om na te gaan of de verwerende partij het nieuwe karakter van de voorgelegde gegevens en hun pertinentie juist heeft beoordeeld. Alhoewel kan worden gesteld dat bewijselementen die de verzoeker had kunnen voorleggen ter ondersteuning van zijn eerste aanvraag, tijdens zijn eerste aanvraag, geen nieuwe feiten zijn, is een nieuw bewijs van een vroegere situatie toch een nieuw gegeven. De verwerende partij lijkt de oorspronkelijke voorgelegde attesten niet te hebben vergeleken met de nieuwe attesten om na te gaan of de twijfel over de eerste kon worden opgeheven. Art. 51/8 moet niet worden toegepast."

(RvS 5 januari 1996, nr 57.384, Rev.dr. étr. 1996, 387, noot.)

In 1997 stelde de Raad van State:

Uit de beslissing blijkt nergens of de DVZ de bijkomende stukken heeft onderzocht...Gelet op de mededeling van nieuwe stukken lijkt een dergelijke summier motivering niet afdoende..."

(RvS 20 november 1997, nr 69.708, T. Vreemd. 1997, 401.)

In 2000 oordeelde de Raad van State:

"Deze bepaling kent aan de minister of aan diens gemachtigde een beoordelingsbevoegdheid toe die zich ertoe beperkt te onderzoeken of de aangebrachte gegevens nieuw zijn. De minister moet uitmaken of de als nieuw voorgestelde gegevens betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase van de vorige procedure dan wel een nieuw bewijs aanbrengen van een vroegere situatie. Hij moet tevens nagaan of de vreemdeling niet in staat was deze gegevens te verstrekken tot staving van zijn vorige asielaanvraag.

Door de nieuwe gegevens te beoordelen ten opzichte van de criteria van het Verdrag van Genève 28 juli 1951 of door ze als ongeloofwaardig te beoordelen, heeft de minister deze gegevens in aanmerking genomen en kon hij, na afloop van dit onderzoek, art. 51/8 niet meer toepassen".

(RvS 11 juli 2000, nr 88.870, APM 2000 (samenvatting), 143.)"

3.3. De uitdrukkelijke motiveringsplicht zoals neergelegd in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel de bestuurde in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid haar beslissing heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Voornoemde artikelen verplichten de overheid in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een afdoende wijze (RvS 6 september 2002, nr. 110 071; RvS 21 juni 2004, nr. 132 710). De Raad stelt vast dat de verzoekende partij de motieven die aan de grondslag liggen van de bestreden beslissing kent nu zij deze aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt in een middel, zodat voldaan is aan de formele motiveringsplicht. Het middel dient derhalve vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht behandeld te worden.

3.4. De Raad is bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101 624).

3.5. De bestreden beslissing verwijst naar artikel 51/8, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

"De minister of diens gemachtigde kan beslissen de asielaanvraag niet in aanmerking te nemen wanneer de vreemdeling voorheen reeds dezelfde aanvraag heeft ingediend bij een door de Koning aangeduide overheid in uitvoering van artikel 50, eerste lid, en hij geen nieuwe gegevens aanbrengt dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, of ernstige aanwijzingen bestaan van een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4. De nieuwe gegevens moeten betrekking hebben op feiten of situaties die zich hebben voorgedaan na de laatste fase in de procedure waarin de vreemdeling ze had kunnen aanbrengen."

3.6. De bevoegdheid van de gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris beperkt zich in het kader van voormeld artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet tot de vaststelling of er bij de asielaanvraag al dan niet nieuwe gegevens werden aangebracht. In beide gevallen wordt hierdoor zijn bevoegdheid uitgeput:

- Indien wordt beslist dat de vreemdeling effectief nieuwe gegevens aanbrengt in verhouding tot een eerdere asielaanvraag, wordt het dossier overgemaakt aan de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. Die zal vervolgens de nieuwe asielaanvraag inhoudelijk onderwerpen aan een onderzoek in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Dit betekent dat de gemachtigde van de staatssecretaris zelf niet kan nagaan of er voldaan is aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, aangezien hij hiervoor niet bevoegd is
- Indien wordt beslist dat er geen nieuwe gegevens worden aangebracht, wordt de nieuwe asielaanvraag niet in aanmerking genomen. Dit betekent dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen deze asielaanvraag niet aan een onderzoek ten gronde, in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zal onderwerpen.

3.7. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker ter ondersteuning van zijn tweede asielaanvraag van 17 augustus 2010 volgende documenten voorlegde:

- zijn originele vreemdelingenkaart,
- kopie uit het familieregister,
- origineel voorlopig verblijfsdocument van zijn broer,
- kopie van zijn voorlopig verblijfsdocument.

3.8. Blijkens datzelfde administratief dossier legde verzoeker ter gelegenheid van zijn gehoor van 24 augustus 2010 op de vraag *“welke zijn de nieuwe elementen die u aanbrengt voor deze nieuwe aanvraag?”* volgende verklaring af: *“Ik heb geen land en geen nationaliteit. Ook hier in België word ik niet erkend. Ik kan niet terugkeren naar Syrië, dat is onmogelijk, ik wil hier gewoon in België verblijfsdocumenten krijgen. Ik durf niet naar de buurlanden van Syrië te gaan, zoals Turkije en Libanon, om daar te gaan leven. Mijn vreemdelingenkaart is nergens anders geldig, enkel in Syrië. Het is niet toegelaten om onder deze kaart te reizen of naar het buitenland te gaan. Ik verkreeg deze kaart in 2006, maar het geeft mij geen enkel recht als vreemdeling. Ik kan geen rijbewijs halen, ik kan niet gaan werken of een winkel openen op mijn naam; ik kan niet huwen; ik kan zelfs niet in een hotel inchecken met deze kaart. Hier in Europa hebben katten en honden zelfs rechten, maar bij ons in Syrië hebben mensen zoals ik helemaal geen rechten.”*

Op de vraag *“Wat wilt u aantonen met de nieuwe documenten die u hier voorlegt vandaag?”*, antwoordde de verzoeker: *“Om te bewijzen wie ik ben, om aan te tonen van welk land ik afkomstig ben en om te bewijzen dat ik geen nationaliteit bezit. Dit toont de waarheid aan van mijn problemen die ik al eerder heb verteld tijdens mijn eerste asielaanvraag. In mijn eigen land heb ik geen nationaliteit en hier in België krijg ik ook geen papieren, ik weet niet wat ik nog moet doen. In Syrië hebben ik noch mijn familie erkenning gekregen. We staan daar niet officieel geregistreerd. Daardoor hebben wij daar allemaal zo'n vreemdelingenkaart.”*

Verzoeker antwoordde op de vraag *“Waarom werd u daar niet erkend?”*, het volgende: *“Omdat we Koerden zijn. Sommige Koerden hebben wel de nationaliteit en anderen, zoals ik, hebben een vreemdelingenkaart. U moet zich maar informeren over deze kaart, dan zal u mijn situatie beter begrijpen.”*

Op de vraag *“Heeft u nog contact met uw familie in Syrië?”* antwoordde verzoeker: *“Ja. Maar ze vertellen mij niet nieuws. De situatie is daar nog steeds dezelfde. Ik heb mijn land niet alleen verlaten omwille van een gebrek aan nationaliteit, maar ook omwille van politieke redenen. Maar mijn familie heeft mij nooit iets nieuws verteld over mijn politieke problemen. Bij mijn eerste asielaanvraag heb ik daar reeds alles over verteld, en die feiten gelden nog steeds vandaag. Toch kreeg ik negatief voor mijn eerste asielaanvraag.”*

Op de vraag *“Waarom kreeg u negatief”*, antwoordde verzoeker: *“Het hield o.a. verband met mijn vreemdelingenkaart en ook nog andere zaken. Mijn advocaat zei dat het mijn eigen fout was en hij mij daarbij niet kon helpen. Tijdens mijn interview in het CGVS heeft de tolk dingen verkeerd begrepen en slecht vertaald. Ik heb alles aan mijn advocaat verteld, maar hij kon mij niet verder helpen. Ook liet mijn advocaat een vervanger van haar bijzitten bij mijn interview, ipv zichzelf. Na afloop van het interview heeft haar vervangster niets gedaan ter mijne verdediging.”*

Ter afsluiting van zijn verhoor van 24 augustus 2010 voegt verzoeker nog toe: *“Ik ben naar hier gekomen omdat ik in Syrië veel problemen had en ik kan nu nog onmogelijk terugkeren. Daarom vraag ik u op basis van alle feiten die ik u reeds heb verteld en de documenten die ik voorleg, mij een positieve beslissing te geven.”*

3.9. De Raad merkt op dat verzoeker de vaststellingen in de bestreden beslissing dat hij het uittreksel uit het vreemdelingenregister reeds naar voren bracht tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag en dat hij reeds tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag de mogelijkheid had zijn verklaringen omtrent zijn leven als Koerd in Syrië en omtrent de reden die hij gehad zou hebben om zijn land van herkomst te verlaten naar voren te brengen, niet betwist.

3.10. De betwiste passage van de bestreden beslissing luidt als volgt: *“Overwegende dat de betrokkene een voorlopig verblijfsdocument, een uittreksel uit het vreemdelingenregister van zijn broer en een familieregister naar voren brengt waarbij opgemerkt moet worden dat de betrokkene deze documenten reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag, dat het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen stelde dat ‘...temeer uit informatie waarover het CGVS*

beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd blijkt dat het produceren en circuleren van valse documenten in Syrië geen uitzondering is.', dat de betrokkene deze conclusies niet weerlegt."

3.11. Blijkens het administratief dossier dateert het "voorlopig verblijfsdocument" van verzoeker van 12 september 2004, dateert het "uittreksel uit het vreemdelingenregister van zijn broer" van 18 juli 2004 en het "familieregister" van 25 juli 2006. Verzoeker poneert in zijn verzoekschrift dat deze in de bestreden beslissing besproken documenten wel degelijk nieuwe documenten zijn *"die toen nog niet in het bezit waren van verzoeker en dus door deze nog niet konden worden aangewend."* Met dit bloot betoog slaagt verzoeker er echter niet in de in punt 3.10. geciteerde overweging van de bestreden beslissing, namelijk *"dat de betrokkene deze documenten reeds naar voren had kunnen brengen tijdens de behandeling van zijn eerste asielaanvraag"*, die blijkens het administratief dossier dateert van 7 oktober 2009 en door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen en de Raad op respectievelijk 16 maart 2010 en 18 juni 2010 verworpen werd, te doen wankelen. Waar verzoeker ter rechtvaardiging van de gang van zaken nog poneert dat hij niet wist dat *"dergelijke documenten noodzakelijk zouden zijn"*, dat hij *"nooit verwacht (had) dat aan zijn status als 'ajnabi' zou getwijfeld worden. Pas na het negatieve arrest van uw Raad, trachtte hij extra documenten te verzamelen om dit vooralsnog aan te tonen."*, dient de Raad op te werpen dat deze beweringen feitelijke grondslag missen aangezien in het in punt 1.3. bedoelde arrest van de Raad niet kan gelezen worden dat *"aan zijn status als 'ajnabi' zou getwijfeld worden."* De Raad leest in punt 2.3. van dit arrest wel het volgende: *"Uit de lezing van het administratief dossier blijkt overigens geenszins dat verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging verband houdt met zijn status als 'ajnabi'."*

3.12. Waar verzoeker betoogt *"Nergens staat in de beslissing dat de echtheid van de door verzoeker voorgelegde documenten in twijfel worden getrokken laat staan onderzocht!!! Zij dienen dan ook beschouwd te worden als extra nieuwe bewijzen van het profiel van verzoeker als 'ajnabi (vreemdeling)"* verwijst de Raad naar het gestelde in punt 3.11. De Raad ziet niet in op welke wijze verzoeker met zijn *"extra nieuwe bewijzen van het profiel van verzoeker als 'ajnabi (vreemdeling)"* een nieuw element aanbrengt ten opzichte van de eerste asielaanvraag waarbij de Raad oordeelde *"Uit de lezing van het administratief dossier blijkt overigens geenszins dat verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging verband houdt met zijn status als 'ajnabi'."* Verder verwijst de Raad naar het gestelde in punt 3.6. De gemachtigde van de minister c.q. staatssecretaris beperkt zich in het kader van voormeld artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet tot de vaststelling of er bij de asielaanvraag al dan niet nieuwe gegevens werden aangebracht. Het komt de Dienst Vreemdelingenzaken derhalve niet toe om een onderzoek te gaan uitvoeren naar de echtheid van de door verzoeker overgelegde documenten. Waar verzoeker vervolgens nog kritiek uit op de in punt 1.2. vermelde beslissing van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, waar de bestreden beslissing gelet op het inleidend woord "temeer" ten overvloede naar verwijst, dient de Raad op te merken dat dit debat plaatsgegrepen heeft in het kader van het in punt 1.3. vermelde beroep, dat in onderhavig beroep deze betwisting niet opnieuw dienstig kan worden aangevoerd en dat dit alleszins geen afbreuk kan doen aan het gestelde in punt 3.11.

3.13. Door in zijn repliekmemoirie op algemene wijze te verwijzen naar diverse rechtspraak van de Raad van State zonder uiteen te zetten dat zijn geval vergelijkbaar is met het geval van de vreemdelingen dat aanleiding gaf tot de aangehaalde rechtspraak, slaagt verzoeker er niet in de motieven van de bestreden beslissing te doen wankelen.

Verzoeker toont met zijn betoog niet aan dat de bestreden beslissingen op grond van onjuiste feitelijke gegevens of op kennelijk onredelijke of onzorgvuldige wijze zijn genomen.

Het eerste middel is ongegrond.

3.14. In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel. Verzoeker betoogt:

"Het bestuur dient zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden, hetgeen in casu niet gebeurd is."

"Het bestuur dient aldus de beslissing te stoelen op een correcte en zorgvuldige feitenbevinding; aangezien het bestuur zich zo nodig voldoende dient te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen"

(MAST A., DUJARDIN J., VAN DAMME M., VANDE LANOTTE J., Overzicht van Belgisch Administratief recht Antwerpen, Kluwer rechtswetenschappen., 1996,49.)

Een zorgvuldige besluitvorming impliceert dat het bestuur op basis van een afdoend en volledig onderzoek van het concrete geval tot zijn besluit komt.

Uit niets blijkt dat door de Dienst Vreemdelingenzaken werd nagegaan of de terugkeer effectief zonder problemen in het land van herkomst kan geschieden

Bovendien is de kans zeer klein dat er reisdocumenten zullen worden afgeleverd door de Syrische ambassade net omwille van het feit dat verzoeker een "ajnabi" is, zodat het hier gaat om een feitelijke onverwijderbare persoon!

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft bijgevolg het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden door compleet geen aandacht te besteden aan dit element."

3.15. In zijn repliekmemoirie herneemt verzoeker zijn tweede middel zoals uiteengezet in zijn inleidende verzoekschrift en voegt hij hier aan toe:

"De gemachtigde van de federale Minister van Migratie- en Asielbeleid stelt te handelen na grondig onderzoek van de elementen die verzoekers concrete situatie daadwerkelijk kenmerken. Verzoeker moet vaststellen dat nergens blijkt wordt gegeven van dit "grondig" onderzoek!"

3.16. Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

3.17. De Raad verwijst naar het gesteld in punt 3.6. Verzoeker koestert de verwachting ten aanzien van de verwerende partij dat zij nagaat *"of de terugkeer effectief zonder problemen in het land van herkomst kan geschieden"* maar de Raad leest nergens een dergelijke verplichting voor de verwerende partij in artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet. Waar verzoeker nog poneert *"Bovendien is de kans zeer klein dat er reisdocumenten zullen worden afgeleverd door de Syrische ambassade net omwille van het feit dat verzoeker een "ajnabi" is, zodat het hier gaat om een feitelijke onverwijderbare persoon!"* dient de Raad op te merken dat verzoeker met dit bloot en hypothetisch betoog geen schending aantoonde van de zorgvuldigheidsplicht.

Het tweede middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig november tweeduizend en tien door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA